

רע"פ 2865/17 - אילן כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2865/17 - א'

לפני:
המבקש:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
אילן כהן

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 21.3.2017 בעפ"ת 4418-09-12 שניתן על ידי כבוד השופט הבכיר א' כהן; ובקשה לעיכוב ביצוע

עו"ד חאלד סואלחי

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט הבכיר א' כהן) בעפ"ת 4418-09-12 מיום 21.3.2017, במסגרתו התקבל ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה (השופט א' טננבוים) בפ"ל 12815-12-10 מיום 3.7.2012.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ללא רשיון נהיגה תקף מעל שנה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה; ונהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970. על פי עובדות כתב האישום, רישיון הנהיגה של המבקש פג בשנת 1989 ואף נגזרו עליו עונשי שלילה וכן עונש של מאסר על תנאי במספר תיקים קודמים - וחרף זאת המשיך לנהוג. עוד על פי כתב עמוד 1

האישום, בשנת 2010, כאשר אחד מעונשי השלילה שהוטלו עליו עדיין בתוקפו, ומבלי שחידש את תוקף רשיון הנהיגה שלו – נהג המבקש בירושלים. המבקש הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, ובית המשפט לענייני תעבורה בירושלים גזר עליו 6 חודשי מאסר, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.

המשיבה ערערה על קולת גזר הדין וביקשה שיוטל על המבקש עונש מאסר וכן כי ישלל רישיונו. כן יצוין כי המבקש הסכים שגזר הדין אינו מנומק דיו, וביקש להחזירו לבית המשפט לענייני תעבורה שיכריע בסוגייה. בית המשפט המחוזי בחן את נסיבות ביצוע העבירה, את עברו הפלילי של המבקש וכן את נסיבותיו האישיות, ומצא כי המבקש מסכן את שלום הציבור ומבטא זלזול בצווי בית המשפט. על יסוד האמור, בית המשפט המחוזי הטיל על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, והפעיל עונש מאסר על תנאי שהוטל עליו בהליך קודם, חלקו באופן חופף וחלקו באופן מצטבר, כך שסך עונש המאסר בפועל שירצה יעמוד על 9 חודשים; 9 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור עבירה של נהיגה תחת פסילה ויורשע עליה; פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 24 חודשים. בנוסף, בית המשפט המחוזי ציין כי פסק דינו היה אמור להינתן ביום 17.9.2013, אך מפני שהמבקש מיאן להגיע להקראת פסק הדין באמתלות שונות, מתן פסק הדין נדחה עד לחודש מרץ 2017. מכאן הבקשה שלפניי.

3. בבקשתו, המבקש גורס כי בית המשפט המחוזי שגה בכך שהחמיר את עונשו ומבקש הקלה. המבקש מציין כי בחלוף הזמן שינה המבקש את אורח חייו והתבסס כלכלית – דבר המשפיע לעמדתו על מידת העונש הראוי. כמו כן, לשיטת המבקש היות שחלפו 4 שנים ממועד הדיונים בבית המשפט המחוזי, היה מקום לאפשר לו להעלות טיעונים לעניין העונש טרם מתן פסק הדין. לפיכך, המבקש מבקש לקבל את בקשת רשות הערעור ולהקל בעונשו כך שירצה את עונשו בדרך של עבודות שירות בלבד. לחלופין, מבקש המבקש שבית משפט זה יורה על החזרת התיק לשמיעת טיעונים לעונש בבית המשפט המחוזי.

4. אין בידי לקבל את הבקשה. הלכה היא כי אין מעניקים רשות ערעור שנייה אלמלא הבקשה מעוררת סוגייה עקרונית, בעלת חשיבות כללית – משפטית או ציבורית (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) פ"ד לו(3) 123 (1982)); או מעלה של שיקולי צדק ייחודיים לנסיבות אותו מקרה (רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). עיקרה של הבקשה שלפניי הוא בעניינו הפרטני של המבקש, ואינני סבור כי הטעמים המנויים לעיל מתקיימים בה. יתרה מזאת, הלכה היא כי טענות בעניין חומרת העונש אינן מקימות עילה למתן רשות ערעור, למעט מקרים של סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת. סטייה שכזו לא נטענה על ידי המבקש, וממילא איני סבור כי קיימת בעניינו (ראו והשוו: רע"פ 1052/17 ג'ברין נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (12.3.2017); רע"פ 2894/16 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (7.2.2017); רע"פ 7810/16 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (30.10.2016)).

זאת ועוד, אין לקבל את טענתו של המבקש לפיה היה מקום לאפשר לו להעלות טיעונים חדשים לעונש לאור חלוף הזמן. כפי שציין בית המשפט המחוזי, המבקש מיאן להגיע להקראת פסק דינו במשך מעל 3 שנים בתואנות שונות. בתקופה זו בית המשפט המחוזי התלה את ההליכים נגדו; הוציא נגדו צו הבאה, צו מעצר כללי וצו עיכוב יציאה מהארץ – אך ללא הואיל. בנסיבות אלו, משנראה שפעולותיו של המבקש הן שהביאו לדחיית מתן פסק הדין, איני סבור כי היה מקום לאפשר למבקש להעלות טענות חדשות לעונשו, ועל כך, ואין לו להלין אלא על עצמו (והשוו: רע"פ 2588/16 שלבאיה נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (19.9.2016)).

5. סוף דבר, הבקשה נדחית. משכך מתייתרת גם הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

ניתנה היום, ו' בניסן התשע"ז (2.4.2017).

ש ו פ ט